

Cansalada, cantussolada i Candelera

MANEL MERCADÉ

MEMBRE DEL CONSELL GENERAL DE L'IREL

A inicis de febrer, passejant pel carrer Major, un xic abans de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, em trobo l'escena d'un nen cantussolant a la seva mare per demanar un dolç que li agrada: una cristina de Sant Blai. esclar, la mare, experta en aquestes situacions, fa un *dribbling* a la petició de l'infant amb una carícia sanadora tot dient-li que la iaia les té encomanades a la pastisseria del mateix carrer de casa seva i que, un cop beneïdes, la hi donarà en el dia escaient de la festivitat. Ho veig i la felicito. Em sembla que el vailet a mi m'hagués pres el pèl, però ja diu la dita: l'experiència és un grau i les mames, unes expertes.

Continuo pel carrer Major i em paro davant la Catedral de Lleida. M'ha vingut al cap, pensant en la cristina de Sant Blai que l'infant cantussolava, la festa del dia anterior: la Candelera. A Lleida, tenim en aquest dia tan assenyalat la festivitat de la Mare de Déu del Blau. Els lleidatans i lleidatanes coneixem la llegenda d'aquesta talla, relat que deixo de banda perquè el que m'ocupa

és que ella, la Mare de Déu, en aquest dia tan popular, ofereix el seu fill, Jesús el Crist, a tot el món i el presenta com a llum que dissipa qualsevol foscor. L'ofereix com a brúixola per a tot aquell que busca horitzó de sentit i, en certa manera, ens prepara pel temps que els catòlics encetem, enguany a mitjans de febrer, el de la Quaresma. La Quaresma és un temps de reflexió, de recolliment per esdevenir una persona més fraternal amb l'altre, ve precedida d'un període de disbauxa que el Carnaval pressupo-

La Quaresma és un temps de reflexió, de recolliment per esdevenir una persona més fraternal amb els altres

sa. Aquest convida a gaudir dels plaers de la vida, entre ells, els àpats, el més conegut és el del Dijous Gras en el qual es menja botifarrada, llonganissa i la famosa cansalada, entre d'altres. En el passat, els més adinerats aprofitaven de menjar-ne força perquè després havien de realitzar un temps d'abstinència per ser solidari amb els menys apoderats, tot donant-los els diners que haurien destinat a tals àpats tan copiosos. Caram! Sí que dona el carrer Major de la nostra ciutat. Fa unes setmanes parlava de *Fragància, fragilitat i fraternitat*; més tard, de *Caminada, Camarlenc i cavalcada*; i ara, de *Cansalada, cantussolada i Candelera*. No pot ser menys per un dels carrers que formen part del nostre ADN lleidatà. En definitiva, la cansalada ens farà pensar el que ens prepara la Quaresma com a temps de solidaritat i fraternitat? La cantussolada continuarà essent una eina habitual per aconseguir el que volem? I la Candelera ens recordarà el que estem cridats a ser: llum, persones de bé, allunyades de la foscor i toxicitat? Pensem-ho, és fascinant, no ho creieu?